

DODATEK 2

Argumenty, které by kreacionisté podle nás NEMĚLI používat

Základní autoritou společnosti *Creation Ministries International* je neomylné Slovo Boží, Bible (viz [Otázky a odpovědi](#), téma Bible). Všechny vědecké teorie jsou omylné a nová data často vyvracejí dříve zastávané hypotézy. Evolucionisté své teorie revidují kvůli novým datům v podstatě neustále, takže by nás nemělo překvapovat nebo znepokojovat, že občas je třeba revidovat i některé kreacionistické vědecké teorie.

První část tohoto článku je shrnutím toho, jaký by měl být podle nás postoj kreacionistů k různým názorům a teoriím. V další části jsou

uvedeny příklady argumentů, které by podle nás již neměly být používány; některé argumenty jsou rozhodně mylné, zatímco jiné jsou pouze pochybné nebo nepodložené. K tomu poskytujeme stručná vysvětlení, proč tomu tak je, a/nebo hypertextové odkazy na jiné články z našeho webu s podrobnějším vysvětlením. Netvrdíme, že tento seznam je vyčerpávající – bude průběžně aktualizován o doplnění nebo i vypuštění něčeho, pokud budou objeveny nové důkazy. Mnohé z těchto argumentů společnost CMI nikdy nepodporovala, a některé nebyly podporovány ani žádnou velkou kreacionistickou organizací (takže nebyly namířeny proti nikomu konkrétnímu), ale jde spíše o „slaměné panáky“, které účelově postavili oponenti kreacionistů.

Je pozoruhodné, že, pokud kreacionisté odvolávají některé své pochybné argumenty, skeptici je za to kritizují, jenže jindy tito stejní lidé pak zase kreacionisty obviňují, že nejsou ochotni změnit svůj názor!

Používání pochybných argumentů se stejně nakonec vymstí – to, co nás osvobozuje, je pravda ([Jan 8:32](#)), nikoli omyl, a *tou pravdou* je sám Kristus ([Jan 14:6](#))! Není vůbec třeba používat nějaké „pochybné“ argumenty, protože existuje množství dalších, dobrých důkazů o stvoření.

Tento dokument také ukazuje, proč je důležité mít neustále aktuální informace o zdravé kreacionistické literatuře, neboť tyto publikace (např. časopisy *Creation* a *Journal of Creation* – dříve *TJ*) již mnohokrát odhalily klamnou povahu některých z těchto argumentů.

Připomínáme také našim čtenářům, že společnost CMI je především *pro-biblická*, **není** proti státnímu zřízení jako takovému. Zaměřujeme se obzvláště na biblické učení o stvoření [trojjediným Bohem](#), a že [smrt je důsledkem hříchu](#). Náš postoj proti evoluci a milionům let je toho pouze *důsledkem*, nikoli samostatným cílem. Proti „establishmentu“ jsme potažmo pouze tam, kde by nás stavěl do přímého rozporu s Biblí. Vybízíme tedy křesťany k přijetí takového postoje, který je v první řadě pro-biblický, a ne bezmyšlenkovitě jen proti establishmentu.

[Poznámky editora:

1. Podrobnou reakci CMI na pokus o kritiku tohoto dokumentu naleznete v části [Maintaining Creationist Integrity](#) (Zachovávání kreacionistické integrity).
2. Zkrácenou verzi tohoto článku publikoval časopis [Creation](#) pod názvem [Moving forward: Arguments we think creationists shouldn't use](#) (Buďme aktuální: Argumenty, které by podle nás kreacionisté neměli používat)]

Co je pro kreacionisty důležité hájit, a co je možné brát volněji?

- „Buďme na pozoru“: Co bychom měli bránit?
- Kam vítr, tam plášť
- Předpokladová apologetika vs. evidencialismus, a je lidský genom jednoduchý?

Které argumenty by se rozhodně neměly používat?

„Darwin se na smrtelné posteli vzdal evoluce.“ Tento příběh pochází od Lady Hope, a neexistuje ani žádné potvrzení od těch, kteří mu byli nejbližší, dokonce ani od Darwinovy manželky Emmy, která nikdy neměla ráda evoluční myšlenky. Ale i kdyby to pravda byla, tak co na tom? Bylo by snad vyvráceno stvoření, pokud by se ho nějaký uznávaný kreacionista vzdal? Tento argument nemá žádnou hodnotu.

„Vrstva měsíčního prachu dokazuje mladý Měsíc.“ Kreacionisté po dlouhou dobu říkali, že vrstva prachu na Měsíci je příliš tenká, pokud by na ni skutečně padal prach po miliardy let. Toto své tvrzení zakládali na prvních odhadech – evolucionistů – o přibývání měsíčního prachu a obavách, že se přistávací moduly zanoří do této prachové vrstvy. Tyto rané odhady však byly mylné a v době přistání Apolla se

NASA ničeho takového neobávala. Takže tloušťka vrstvy prachu nemůže být použita jako důkaz mladého Měsíce (ale ani starého). Viz také [Měsíční prach a stáří sluneční soustavy](#) (*Journal of Creation*). [Poznámka editora, červenec 2014: viz strážlivá [redakční aktualizace hlavního dokumentu](#).]

„Počítače NASA při výpočtu pozic planet našly chybějící den a 40 minut, což dokazuje Jozuův „dlouhý den“ a Ezechiášův pohyb slunečních hodin.“ (Podle [Jozue 10](#) a [2. Královská 20](#).) Toto není podporováno hlavními kreacionistickými organizacemi, ale jde o široce kolující dezinformaci, zejména na internetu.

Nyní se na internetu rozšířil v podstatě stejný příběh, který se objevil v ne zcela spolehlivé knize z roku 1936 *Harmony of Science and Scripture* (*Soulad vědy a Písma*) od Harryho Rimmera. Evidentně neznámý autor ji pouze vyšperkoval názvy moderních organizací a termíny moderní výpočetní techniky.

Celý příběh je také matematicky nemožný – je nutný nějaký *pevně stanovený bod* před Jozuovým dlouhým dnem. Ve skutečnosti bychom museli provést křížovou kontrolu mezi *oběma* záznamy – astronomickými a historickými – abychom mohli zjistit nějaký chybějící den. A k detekci chybějících 40 minut je nutné, aby tyto referenční body byly známy s přesností několika minut. Je jistě pravda, že načasování zatmění Slunce pozorovatelné z určitého místa je možné znát přesně. Ale starověké záznamy nezaznamenávaly čas tak přesně, takže požadovaná křížová kontrola prostě není možná. Každopádně nejstarší historicky zaznamenané zatmění nastalo v roce 1 217 před Kristem, což je téměř dvě století po Jozuovi. Neexistuje tedy žádný způsob, jak detekovat chybějící den počítačem. Že tento domnělý objev je pouhou mytologií, viz také historickou a vědeckou dokumentaci [Objevila NASA „chybějící den“?](#)

Je třeba poznamenat, že nedůvěryhodnost tohoto mýtu neznamenal, že se události podle [Jozue 10](#) nestaly. Charakter popisu podporuje je-

jich spolehlivost, např. byl také zpomalen Měsíc. Nemuselo jít nutně o prodloužení dne, ale mohlo to být pozorováno z referenční soustavy Země, pokud Bůh provedl tento zázrak zpomalením rotace Země. Viz [Jozuův dlouhý den – opravdu k němu došlo?](#)

„NASA zfalšovala přistání na Měsíci.“ Toto tvrzení o hoaxu ze strany NASA je také příkladem připomenutí CMI čtenářům, že jsme spíše pro-bibličtí než proti establishmentu.

Za prvé, je biblické důvěřovat mnoha očitým svědkům (srov. [Deuteronomium 19:15](#)) a jedním z nich byl i výborný svědek, zesnulý James Irwin, věrný biblický kreacionista, který chodil po Měsíci. Do toho údajného podvodu by musela být zapojena také Austrálie; k přenosu signálů z Měsíce byla použita obrovská 64metrová rádiová anténa na Parkes Observatory v Novém Jižním Walesu, protože šlo o nejlepší dalekohled, a ten byl na australské, nikoli na americké straně Země (srov. australský film *The Dish*, 2000). Můžeme také vyslat paprsky výkonných laserů na určitá místa na Měsíci a detekovat odražené světlo laserové frekvence, což je možné pouze v případě, že někdo byl na Měsíci a rozmístil v těchto místech *odrazky*. Další problém se váže k roku 1969 – ačkoli již existovala příslušná raketová technologie, která nás mohla dostat na Měsíc, video technologie byla tehdy naprosto nedostačující k nějakému zfalšování přenosu (viz vysvětlení od profi-fotografa [Zfalšované přistání na Měsíci? Filmař říká ne!](#)).

Za druhé: tvrzení o hoaxu ukazují chybné pochopení vědy (srov. *Boři-
či mýtů*, epizoda č. 104 (0702), 2008):

1. TVRZENÍ: Fotografie by měly zobrazovat paralelní stíny pouze s jedním zdrojem světla, sluncem; neparalelní stíny dokazují, že šlo o studiovou sadu s více světly. *Ve skutečnosti však mohou paralelní stíny v perspektivě filmu vypadat neparalelně díky nepravidelné lunární topografii.*
2. TVRZENÍ: Astronaut ve stínu kosmické lodi byl dobře viditelný, což by nebylo možné pouze s jedním světelným zdrojem. *Tímto*

se zapomíná na další zdroj: **měsíční svit**! Astronauta učinilo dobře viditelným odražené světlo od měsíčního povrchu. Také odražené světlo od Země je na Měsíci mnohem jasnější než měsíční světlo na Zemi, protože Země má mnohem větší oblast povrchu i albedo (schopnost odrážet záření, pozn. překl.).

3. TVRZENÍ: Na snímcích nebyly hvězdy, proto byly vytvořeny ve studiu. *Ne, kamera nastavená na optimální výkon v jasném světle měsíčního povrchu nemohla být natolik citlivá, aby ukázala hvězdy.*
4. TVRZENÍ: Stopy by nezůstaly v písku bez vlhkosti, aby písek držel na místě. *Toto platí na Zemi, kde voda má tendenci zaoblovat zrnka písku. Lunární zrna měla ostré hrany, a proto držela tvar.*
5. TVRZENÍ: Vlajka se třepotala, takže tam musel být nějaký vánek. *Ne, astronaut otáčel stožářem, aby jej zasadil do měsíční půdy; to způsobilo chvění, které chvíli přetrvávalo, protože tam není žádný odpor vzduchu.*
6. TVRZENÍ: Chůze na Měsíci byla provedena ve studiu. *Ale k vykonání takových pohybů je nejbližší letadlo klesající tak rychle, že simuluje měsíční gravitaci, tedy $\frac{1}{6}$ té zemské. To se však nedá udržet moc dlouho, zatímco stopáž chůze po Měsíci je 143 minut.*
7. TVRZENÍ (není na stránkách Boříci mýtů): Nebylo možné dostat se přes Van Allenovy pásy. *Ale jak si myslí, že byly pásy objeveny? Především díky satelitům! Raketový inženýr a kreacionista [Dr. Henry Richter](#), který se podílel na návrhu prvního amerického satelitu Explorer 1, tvrdě usiloval o umístění modulu Dr. Jamese Van Allena (Geigerův počítač) na palubu, a právě ten objevil tyto pásy. Tím mohla být trajektorie Apolla 11 navržena tak, aby se vyhnula nejintenzivnější části pásů a loď jimi prošla tak rychle, že astronauté dostali jen minimální dávku radiace – tedy mnohem nižší, než je průměr 5 rem, kterou dostali technici z Komise pro atomovou energii, často se zabývající radioaktivními materiály.*

„Země je plochá.“ Bible to neučí, zvláště Izajáš to popírá, církev to nikdy neučila, je to vědecky absurdní z mnoha důvodů a vedoucí hnutí plochozemců je evolucionista! Podívejte se také na toto [15minutové video](#).

„Srstnatí mamuti bleskově zmrzli během katastrofické potopy.“ To je v rozporu s geologickým prostředím, ve kterém se mamuti nacházeli. Je velmi pravděpodobné, že zahynuli ke konci doby ledové, možná v katastrofických prachových bouřích. Částečně natrávený žaludeční obsah není důkazem rychlého zmrazení, protože sloní žaludek funguje jako záchytný prostor – mastodont se zachovaným rostlinným materiálem ve střevě byl nalezen na středozápadě USA, kde nebyla zamrzlá půda. Viz také [Vyhynutí mamuta srstnatého: bylo to rychlé zmrazení?](#)

„Lidské pozůstatky Castenedolo a Calaveras ve „starých“ vrstvách vyvracejí geologický sloupec.“ To nejsou vhodné příklady – kosterní materiál Castenedolo ukazuje, že jde o intruzivní pohřeb, tj. nedávný pohřeb do starších vrstev, protože všechny fosilie kromě lidských měly dostatek času k impregnaci solí. Lebku Calaveras do dolu umístili horníci, šlo tedy nepochybně o dezinformaci. Aktuální pohled CMI na stratigrafii lidských fosilií naleznete v části [Kde jsou všechny lidské fosilie?](#)

„Dubois se zřekl Jávského člověka coby „chybějícího článku“ a tvrdil, že je to jen obří gibbon.“ Tak to tvrdily učebnice evoluční antropologie, a kreacionisté je následovali. Ve skutečnosti ale šlo o špatné pochopení Duboise, jak ukázal Stephen Jay Gould. Dubois skutečně tvrdil, že Jávský muž (kterého nazval *Pithecanthropus erectus*) měl proporce gibona. Ale Dubois měl výstřední pohled na evoluci (dnes všeobecně odmítaný), který vyžadoval přesný vztah mezi velikostí mozku a tělesnou hmotností. Duboisovo tvrzení o Jávském muži ve skutečnosti odporovalo rekonstruovaným důkazům o jeho pravděpodobné tělesné hmotnosti. Pro Duboisův silně osobitý návrh však bylo nutné, aby údajná přechodová řada vedoucí k člověku zapadala i do matematické řady. Takže Duboisova zmínka o gibbonovi byla navržena tak, aby posílila jeho status „chybějícího článku“. Viz [Kdo byl „Jávský člověk“?](#)

„Japonský trawler Zuiyo Maru ulovil poblíž Nového Zélandu mrtvého plesiosauro.“ Tento uhynulý tvor byl téměř jistě rozkládajícím se žralokem velikým, protože jejich žábry a čelisti rychle hnijí a odpadávají, a zanechávají typický malý „krk“ s hlavou. To ukázaly podobné exempláře vyplavené na plážích. Také podrobné anatomické a biochemické studie mrtvoly Zuiyo-maru ukazují, že nemohlo jít o plesiosauro. Viz články [Live plesiosaurs: weighing the evidence](#) a [Letting rotting sharks lie: Further evidence that the Zuiyo-maru carcass was a basking shark, not a plesiosaur](#). Viz také [A ‘tail’ of many monsters](#) a [Parkie: a new ‘pseudoplesiosaur’ washed up on the Nova Scotia coast](#).

„Druhý termodynamický zákon začal platit až po Pádu.“ Tento zákon říká, že postupem času se zvyšuje entropie („neuspořádanost“) vesmíru, což někteří považovali za důsledek prokletí. Neuspořádanost ale není vždy škodlivá. Zjevným příkladem je trávení, rozkládající se velké složité molekuly na jejich jednoduché stavební kameny. Dále je to tření, které mění uspořádanou mechanickou energii na neuspořádané teplo – jinak by Adam a Eva uklouzli, když kráčeli s Bohem v Edenu! Méně zřejmým příkladem pro laiky může být Slunce ohřívající Zemi – pro fyzikálního chemika je klasickým případem působení druhého zákona přenos tepla z horkého předmětu na studený. Také dýchání je založeno na dalším klasickém procesu druhého zákona, plyn přecházející z vysokého tlaku na nízký. A konečně, všechny prospěšné procesy ve světě, včetně vývoje od embrya k dospělosti, zvyšují celkovou neuspořádanost ve vesmíru, což ukazuje, že druhý zákon není ze své podstaty prokletím.

Před hříchem jsou s výše uvedeným biblickým rámcem v rozporu smrt a utrpení *nefeš* zvířat, stejně jako trápení podle [Řím. 8:20–22](#) (či „sténání ku porodu“). Je pravděpodobnější, že po Pádu Bůh odňal jen část své podpůrné moci ([Kol. 1:15–17](#)), aby již nebylo bráněno účinkům rozkladu podle druhého zákona.

„Pokud jsme se vyvinuli z opic, proč jsou dnes ještě opice?“ V reakci

na toto prohlášení poukazují někteří evolucionisté na to, že dle jejich víry nejsme potomky opic, ale že opice a lidé sdílejí společného předka. Evoluční paleontolog G. G. Simpson by však s takovým „chozením kolem horké kaše“ neztrácel čas, jak řekl: „Ve skutečnosti dnes jistě každý, kdo by toho původního předka uviděl, by ho nazval lidoopem nebo opicí. Vzhledem k tomu, že používání termínů lidoop a opice je všeobecně rozšířené, pak předkové člověka byli zkrátka lidoopi nebo opice (či postupně oba). Je zbabělé, ne-li nepoctivé, pokud informovaný badatel tvrdí něco jiného.“

Nicméně hlavní výtkou proti tomuto tvrzení je víra mnohých evolucionistů v to, že malá skupina tvorů se údajně oddělila od hlavní skupiny a stala se tak reprodukčně izolovanou od hlavní velké populace, a že většina změn se tedy odehrála až v této malé skupině, což mohlo vést k *alopatrické speciaci* (tj. geograficky izolovaná populace tvořící nový druh). V evoluční teorii tedy není nic, co by vyžadovalo vyhynutí hlavní skupiny.

Nutno poznamenat, že alopatrická speciace není výhradním vlastnictvím evolucionistů – i kreacionisté věří, že většina vnějších rozdílů mezi lidmi nastala až poté, co se malé skupiny izolovaly (zde však nejde o speciaci) v Babelu, přestože Adam a Eva měli pravděpodobně středně hnědou barvu pleti. Na citovaný chybný výrok výše bychom tedy mohli analogicky říkat: „Pokud všechny skupiny lidí pocházejí od Adama a Evy, tak proč ještě dnes žijí lidé se středně hnědou barvou pleti?“

Jaký je tedy rozdíl mezi kreacionistickým vysvětlením lidských skupin (nesprávně „ras“) a evolucionistickým vysvětlením lidského původu? Odpověď zní: to první zahrnuje oddělení již existujících informací a také ztrátu informací díky mutacím; to druhé vyžaduje vygenerování desítek milionů „písmen“ zcela nových informací.

„Ženy mají o jedno žebro víc než muži.“ Na mylnost tohoto tvrzení

poukazujeme již dlouho, ale jak se zdá, oblíbené je nejvíce u nepolitických skeptiků, kteří chtějí zesměšnit stvoření. Následné odstranění žebra (Adamovi) nemůže ovlivnit *genetické instrukce* předávané jeho potomkům, stejně jako muž, který přijde o prst, také nebude mít syny jen s devíti prsty. Každý skeptik, který se tímto argumentem pokouší zdiskreditovat Bibli, musí být oddaným lamarckistou, tj. tím, kdo věří již dávno vyvrácené Lamarckově myšlence o dědičnosti získaných vlastností! Všimněte si také, že Adam z toho neměl ani žádné trvalé následky, protože žebro je jediná kost, která může znovu dorůst, pokud se okostice (periosteum) zůstane neporušená. Viz [Regenerující žebra: Adam a „chybějící“ žebro](#).

„Archeopteryx je podvod.“ *Archaeopteryx* byl skutečný (na rozdíl od *Archaeoraptora*, „Piltdownského ptáka“, jak ukázaly anatomické studie a podrobná analýza desky s fosiliemi. Byl to skutečný pták, *ovšem nikoli* „chybějící článek“.

„Neexistují žádné prospěšné mutace.“ Takhle to nelze říci, protože v některých situacích určité změny poskytují výhodu. Spíše bychom tedy měli říci: „Ještě musíme najít mutaci, která zvýší genetickou informaci způsobem potřebným pro evoluci z mikrobů na člověka, aby byla proveditelná. Dokonce i v těch vzácných případech, kdy mutace poskytuje výhodu, téměř vždy způsobí *ztrátu* informací.“ Příklady ztrát informací, přinášející výhody, viz [Zpackaní brouci: I chyba může být někdy výhodou](#), dále [New eyes for blind cave fish?](#) a [Is antibiotic resistance really due to increase in information?](#)

„Nevznikly žádné nové druhy.“ To není přesné – byl pozorován vznik nových variací. Ve skutečnosti je *rychlá* speciace důležitou součástí modelu stvoření. Ale tato speciace probíhá jen v rámci stvořeného „druhu“, a neobsahuje žádné nové genetické informace – viz [Q&A: Speciation](#). Stálost druhů ve skutečnosti učil [Darwinův antibiblický rádce Charles Lyell](#).

„Zemská osa byla před Potopou vertikální.“ Pro toto tvrzení neexistuje žádný podklad. Roční období jsou zmíněna již v [Genesis 1:14](#) před Potopou, což silně ukazuje na axiální sklon od začátku. Někteří kreacionisté se domnívají, že Noemovu Potopu zahájila právě změna sklonu osy (ale ne od svislého stavu). Je však zapotřebí mnohem více důkazů, a tato myšlenka by měla být prozatím považována za spekulativní. Počítačové modely navíc naznačují, že svislá osa by učinila teplotní rozdíly mezi póly a rovníkem mnohem *extrémnějšími* než nyní, zatímco současný sklon 23,5° je ideální. Při stabilizaci tohoto sklonu má důležitou funkci Měsíc, a jeho velká relativní velikost a skutečnost, že jeho oběžná rovina je blízko k Zemi (na rozdíl od většiny měsíců v naší Sluneční soustavě), jsou konstrukčními prvky.

„Stopy u řeky Paluxy dokazují, že lidé a dinosaurů žili ve stejné době.“

Někteří přední kreacionističtí propagátoři těchto stop již svou podporu dávno stáhli. Některé z údajně lidských stop mohou být jen erodované dinosaurí stopy, u nichž zmizely otisky po drápech. Pokud by měly být tyto stopy použity k argumentaci o koexistenci lidí a dinosaurů, je nutný jejich řádně zdokumentovaný výzkum. Nicméně dosavadní zkoumání příliš slibné nebylo – viz [Lidské a dinosaurí fosilní stopy ve svrchní křídě Severní Ameriky?](#) To ale neznamená, že neexistují jiné dobré důkazy o koexistenci dinosaurů a lidí – viz [Q&A: Dinosaurs](#).

„Archeologové našli kostry (a stopy) obřích lidských bytostí.“

Toto tvrzení léta kolovalo internetem, ale obrázky s ním spojené byly ve skutečnosti upravované ve Photoshopu. Původ každé z těch nejčastějších fotografií u e-mailů (snopes.com/photos/odd/giantman.asp) vysvětluje článek na webu Snopes, který v té době poctivě analyzoval různé legendy a internetová tvrzení. Ve skutečnosti by lidé takto vzrostlí byli anatomicky nemyslitelní z jednoduchých matematických důvodů – zákon square-cube (princip proporcionality plochy čtverce a objemu krychle k druhé a třetí mocnině délkového rozměru, pozn. překl.) znamená, že člověk zvětšený čtyřikrát by měl kostru a svaly

16krát (4^2) silnější, ale ty by se musely vyrovnat s hmotností 64krát (4^3) větší. Takže aby se člověk s velkým vzrůstem vyrovnal s přidanou hmotou, musel by prodělat mnoho fyziologických a kosterních (tzn. genetických) změn, jinak by se zhroutil vlastní vahou. Viz klasický článek z roku 1928 „On Being the Right Size“ (irl.cs.ucla.edu/papers/right-size.html) od J.B.S. Haldane (významný evolucionista, ale v této věci má velmi dobré postřehy). Objevila se i nějaká tvrzení o stopách obrů, ale viz „[Stopa obra v Jižní Africe: Obr kráčející žhavou lávou nebo náhodné zvětřování?](#)“ což ukazuje na problémy s touto konkrétní identifikací. Někteří také berou pozůstatky obrů jako důkaz biblické zprávy o *Nefilimcích* podle [Genesis 6:4](#), ovšem toto slovo by se nemělo překládat jako „obří“, ale jako „padlí“ – viz [Kdo byli „synové Boží“ v Genesis 6?](#)

„Darwinův citát o absurditě evoluce oka v knize O původu druhů.“ Citace jeho prohlášení v dnešní podobě je poněkud vytržená z kontextu. Darwin mluvil o vlastním pocitu absurdity, ale pak řekl, že koneckonců je docela snadné si představit, že by oko mohlo být postaveno krok za krokem (to si myslel on, my s tím samozřejmě nesouhlasíme – viz [Darwin vs the eye](#) a [An eye for creation](#)).

„Rozdělení Země ve dnech Pelega (Gn 10:25) odkazuje na katastrofické rozdělení kontinentů.“ Komentátoři před i po Lyellovi a Darwinovi (včetně Calvina, Keila a Delitzsche a Leupolda) jsou téměř jednomyslní v tom, že tato pasáž odkazuje na rozdělení *jazyků* v Babelu a následné územní rozdělení. Ale měli bychom vždy vykládat Písmo Písmem, a v Písmu nic nenaznačuje, že se to týká i kontinentálního rozdělení. Pouze v osmi verších (všimněte si, že rozdělení kapitol a veršů *nebylo* inspirováno), Bible uvádí: „Byla pak všechna Země jazyku jednoho a řeči jedné“ ([Gn 11:1](#)), a v důsledku jejich neposlušnosti „zmátl Hospodin jazyk vši Země;“ ([Gn 11:9](#)). To nezvratně dokazuje, že „Země“, která byla rozdělena, byla stejná Země, která mluvila pouze

jedním jazykem, tj. pojem „Země“ odkazuje *v tomto kontextu* na lidi na Zemi, nikoli na planetu Zemi.

Dalším velkým problémem jsou vědecké důsledky takového rozdělení – tj. další globální potopa! Z toho můžeme vyrozumět, kdy se tedy kontinenty od sebe oddělily – během Noemovy Potopy – viz níže o deskové tektonice. Pro více informací viz [Jak rozumět větě „Za Pelegových dnů byla Země rozdělena“?](#)

„V rodokmenech [Genesis 5](#) a [11](#) jsou mezery, takže Země může být stará 10 000 let nebo i více.“ Není tomu tak. Z jazyka je jasné, že jde o přesné chronologie, zejména proto, že uvádějí při narození u dalšího jména v pořadí i věk otce. Země je tedy stará jen asi 6 000 let. Pro vysvětlení dokazování viz [Biblická chronogenealogie](#).

„Ježíš nemohl zdědit genetický materiál od Marie, jinak by zdědil prvotní hříchy.“ Toto není v Písmu uvedeno, a dokonce je to i *v rozporu* s důležitými body. Jazyk NZ svědčí o fyzickém původu, což musí být pravda, aby Ježíš naplnil proroctví, že On bude potomkem Abrahama, Jákoba, Judy a Davida.

Také *předobraz evangelia* z [Gn 3:15](#), považovaný za mesiášský jak ranými křesťany, tak i židovskými Targumy, odkazuje na „semeno ženy“. Toto je dále podpořeno i v [Gal. 4:4](#), že „Bůh poslal Syna svého učiněného z ženy (v řečtině *genomenon*).“

Ovšem co je nejdůležitější – Ježíš zemřel za naše hříchy, tzn. že Ježíš, ten „poslední Adam“ ([1. Kor. 15:45](#)), se nutně musel podílet na našem lidství ([Žd 2:14](#)), takže *musel* být naším příbuzným prostřednictvím společných předků od prvního Adama, jak říká [Lukáš 3:38](#). Ve skutečnosti sedm století před Jeho vtělením o Něm prorok Izajáš mluvil doslova jako o „příbuzném-Vykupiteli“, tj. o tom, kdo je pokrevně spřízněn s těmi, které vykupuje ([Izajáš 59:20](#), a proto je zde použito stejné hebrejské slovo *goel* jako v popisu Boaza ve vztahu k Noemi v [Rút 2:20, 3:1–4:17](#)).

Duch svatý vyřešil obavy z prvotního hříchu tak, že „zastínil“ Marii (Lukáš 1:35), čímž zabránil přenosu jakékoli povahy hříchu. Viz také [Početí Krista z Panny](#) pro obhajobu této základní doktríny a další diskusi o těchto biblických pasážích.

„Laminin: skvělá ukázka toho, jak Ježíš drží každého z nás pohromadě“

To, že jeden protein ze 100 000 má ve schématech vytvořených lidmi tvar kříže (možná spíše jako meč s postranními rameny nesvírajícími pravý úhel), není tak překvapivé, je to jen „náhoda“. V každém případě Ježíš udržuje naše stvoření z místa *po pravici Boha Otce*; On už *není na kříži*, takže i teologie je pochybná. [Zde je více informací o lamininu.](#)

„Světlo bylo stvořeno na trase.“ Některé starší kreacionistické práce jako řešení problému vzdáleného světla hvězd navrhovaly, že Bůh mohl stvořit světlo „na cestě“. Avšak na problémy tohoto názoru upozornila CMI již dávno.

Znamenalo by to, že bychom viděli světlo z nebeských těles, která ve skutečnosti neexistují; a dokonce i světlo, které by ukazovalo přesné sekvence událostí předvídatelné fyzikálními zákony, které se ale ve skutečnosti nikdy nestaly. To vlastně naznačuje, jako by Bůh byl podvodník.

Představme si například explozi velké hvězdy, supernovy – vidíme výbuch neutronů dříve, než vidíme elektromagnetické záření. Je to proto, že většina neutronů prochází pevnou hmotou, jako by tam nebyla, zatímco světlo je zpomaleno. Tento sled událostí nese informaci zaznamenávající zjevně skutečnou událost. Astronomové mohou tedy právem interpretovat tuto „zprávu“ jako skutečnou supernovu, která explodovala podle fyzikálních zákonů, s pozorováním, jak předpovídají tytéž zákony.

To se velmi liší od stvoření Adama jako plně dospělého (i když vypadal velmi mladistvě), vypadajícího jako 20letý muž, ačkoli mu bylo ve skutečnosti jen pár minut. Tady nejde o žádný klam, protože Bůh nám

řekl, že stvořil Adama z prachu, nikoli že vyrostl z nemluvněte. Ale Bůh nám také řekl, že hvězdy jsou skutečné a že jsou nám na znamení (*Genesis 1:14*), nejen ke zjevení světelných vln. Viz [God created with functional maturity, not „appearance of age“](#).

Při zodpovídání otázky vzdáleného světla hvězd nejprve poukažte na [problémy velkého třesku s dopadem světla](#); za druhé, ukažte na relativistickou dilataci času, jak ji poprvé navrhl [Dr. Russell Humphreys](#) a kterou rozšířil [Dr. John Hartnett](#) o karmelskou kosmologickou relativitu. Viz [Creation Answers Book, Chapter 5: How can we see stars in a young universe?](#), stejně tak i další knihu Dr. Hartnetta [Starlight, Time and the New Physics](#).

„Fráze „falešné poznání“ v 1. Timoteovi 6:20 (B21) se týká evoluce.“

Důležitý je zde význam původního řeckého slova *gnóze* přeloženého jako „poznání“ (někdy také jako věda), a v tomto kontextu odkazuje na esoterické „vědění“ šlechtických kruhů, které bylo klíčem k tajemným náboženstvím, což později vedlo k herezi [gnosticismu](#). Toto nebyla chyba překladatelů Bible, ale ilustrace toho, kolik slov změnilo svůj význam v průběhu času. Slovo „věda“ původně znamenalo „vědění“, z latinského *scientia*, jehož základ *scio* znamená „vědět“. Tento původní význam již prostě není ten, jaký se používá dnes, takže moderní překlady správně překládají slovo v této pasáži jako „poznání“.

Jsmo samozřejmě přesvědčeni, že evoluce je proti skutečnému poznání, protože zatemňuje mysl mnohých před hojnými důkazy o Božím působení ve Stvoření a pravdivým poznáním dostupným v Jeho Slově, Bibli. Ale jak tento dokument zdůrazňuje, je špatné používat klamné argumenty na podporu pravdivého pohledu. V této souvislosti je lingvisticky mylné tvrdit, že i nyní „věda skutečně znamená poznání“, protože význam je určován *použitím*, nikoli *odvozením* (etymologie).

„Písmo učí geocentrismus (v klasickém smyslu bere Zemi jako absolutní referenční rámec) a heliocentrismus je anti-biblický.“ Od-

mítáme tento dogmatický geocentrismus a věříme, že biblické pasáže o západu slunce atd. sice mají být chápány tak, že berou Zemi jako referenční rámec, ale že toto je jeden z mnoha fyzikálně platných referenčních systémů; těžiště Sluneční soustavy je rovněž platnou referenční soustavou. Viz také [Why the Universe does not revolve around the Earth: Refuting absolute geocentrism](#).

„Ron Wyatt našel Noemovu archu.“ Tento uváděný tvar archy je přirozeným geologickým útvarem způsobeným prouděním bahna.

„Ron Wyatt našel mnoho archeologických důkazů Bible.“ Wyattova tvrzení nemají sebemenší opodstatnění, jsou to jen výmluvy, které mají vysvětlit absenci důkazů.

„Carl Baugh poskytuje mnoho „důkazů“ pro stvoření.“ Mrzí nás to, protože podle nás to myslí dobře, ale žel, používá spoustu vědecky nepodloženého materiálu. Nedoporučujeme tedy spoléhat se na žádné jím poskytované „důkazy“, pokud nejsou podporovány kreacionistickými organizacemi s pověstí biblické a vědecké přísnosti. Mrzí nás, že přesto existují schopní kreacionističtí řečníci s přiměřeně ortodoxním chápáním Genesis, kteří pokračují v prosazování některých „důkazů“ Wyatta a Baugha, i když tento stav věcí znají.

„Chybějící sluneční neutrino dokazují, že Slunce svítí gravitačním kolapsem, a je to důkaz mladého Slunce.“ Jedná se o původně obtížný problém detekce pouze jedné třetiny předpokládaného počtu neutrin ze Slunce. Také uznávané teorie částicové fyziky říkaly, že neutrino má nulovou klidovou hmotnost, což by bránilo oscilacím z jedné částicové „příchuti“ do druhé. Proto v souladu s tehdy dostupnými údaji někteří kreacionisté navrhli, že Slunce bylo poháněno z jedné třetiny fúzí a ze dvou třetin gravitačním kolapsem. To mohlo omezit jeho stáří na mnohem méně než 4,5 miliardy let. [Viz následující článek [„Missing“ neutrinos found! No longer an „age“](#) Pozn. ed.]

Nicméně nový experiment dokázal odhalit „chybějící“ příchutě, což, jak se zdá, poskytuje nezvratný důkaz pro oscilaci. To znamená, že neutrino musí mít přece jen nějakou velmi malou klidovou hmotnost – experimentální data musí mít přednost před teorií. Kreacionisté by se proto již *neměli* odvolávat na problém chybějících neutrin, ve snaze popřít prioritu fúze jako zdroj energie pro Slunce. Také to nelze použít jako ukazatel mladého věku – ani jako ukazatel stáří. Viz Newton, R., „Missing“ neutrinos found! No longer an „age“ indicator, TJ 16 (3):123–125, 2002.

„Einstein se navzdory obrovskému tlaku vrstevníků neochvějně držel víry ve Stvořitele.“ Nicméně v normálním významu těchto termínů, Einstein nevěřil [ničemu takovému](#). Viz také [Physicists' God-talk](#).

„Teorie vod nad klenbou.“ Toto není přímé učení Písma, takže tu není místo pro nějaké dogma. Také nebyl vyvinut žádný vhodný model ohledně zadržování dostatečného množství vody. Takže všichni kreacionističtí geologové dávají přednost jinému modelu. Aktuální názor CMI viz [Noemova Potopa—Kde se vzala všechna ta voda?](#)

Které argumenty nedoporučujeme používat, protože jsou pochybné?

„Dinosauři a plesiosauři žijí ještě i dnes.“ Bible mlčí o tom, zda mohou existovat dinosauři ještě dvě tisíciletí po napsání poslední knihy Písma. I když kreacionisté si nějaký čas mysleli, že někteří dinosauři by mohli být v neznámé části Země stále naživu, CMI nyní věří, že dinosauři již vymřeli. Uplynulo už dost let a fotografie lze nyní pořizovat i chytrým telefonem, a opačné tvrzení vyžaduje důkaz, ne domněnky. Podobně i plesiosauři a další obří mořští plazi se potřebují dostat ke vzduchu, takže bychom je měli spatřit, stejně jako jsme viděli obří mořské savce (velryby). Postoj CMI tak již není „čekejte a uvidíte“; spíše je čas říci, že *dinosauři dnes již nežijí, pokud se neprokáže opak*.

„Před Potopou nepršelo.“ Toto není přímé učení Písma, takže by tu opět nemělo platit žádné dogma. [Genesis 2:5–6](#) v běžném chápání učí pouze to, že v době stvoření Adama nepršelo. To ale nevylučuje déšť kdykoli později před Potopou, jak zdůraznili velcí komentátoři před uniformitarianismem, jako byl [John Calvin](#). S tím souvisí i další omyl, totiž že smlouva ohledně duhy z [Genesis 9:12–17](#) dokazuje, že před Potopou nebyly žádné duhy. Jak zdůraznil Kalvín, Bůh často dával stávajícím věcem nový význam, např. chléb a víno při Večeři Páně.

„Přírodní výběr jako tautologie.“ Přírodní výběr je v jistém smyslu tautologií (tj. kdo jsou nejschopnější? Ti, kteří přežijí/zanechají nejvíce potomků. Kdo přežije/zanechá nejvíce potomků? Nejschopnější.). Jenže hodně z toho je sémantická hra se slovy a závisí na tom, jak je věc definována a za jakým účelem je definice vznesena. Existuje mnoho oblastí života, ve kterých jde uvažování v kruhu a pravda ruku v ruce (např. Co je to elektrický náboj? Kvalita hmoty, na kterou působí elektrické pole. Co je to elektrické pole? Oblast v prostoru, která působí silou na elektrický náboj. Ale nikdo nemůže popřít platnost teorie elektřiny a současně nedokázat vysvětlit, jak fungují motory.) – jako nezávislý důkaz něčeho nelze použít pouze kruhovitost.

Příliš trvat na tom, že jde o tautologii může být zavádějící, pokud vznikne dojem, že o tautologii v nějakém případě nejde. Kritici si mohou logicky vybrat pouze jednu ze dvou možností: „Přírodní výběr je nepravdivý“ a „Přírodní výběr je tautologie“, protože tautologie je analytická věta – tj. taková, která je logicky nutně pravdivá právě podle definic slov (např. svobodní mládenci jsou svobodní, těhotní lidé jsou ženy, přeživší jsou ti, kteří přežijí). Podobně je i kruhové uvažování formálně logicky správné (A implikuje A).

Prostředí si samozřejmě může „vybírat“, stejně jako si vybírají lidští chovatelé. To ovšem neznamená, že by se ryba mohla tímto způsobem proměnit ve filozofa – skutečným problémem je povaha variabilní změny, a to je problém v oblasti [informací](#). Argumenty o tautologii

jen odvádějí pozornost od skutečné slabiny neodarwinismu – a tou je zdroj nových požadovaných informací. Pokud jde o vhodný zdroj variací (například množství vytvořené genetické informace se schopností mendelovské rekombinace), zde se očekává, že replikující se populace organismů budou schopné určité adaptace na dané prostředí, což bylo v praxi dostatečně prokázáno.

Přírodní výběr je také užitečným vysvětlujícím nástrojem v kreacionistickém modelování radiace ve vztahu ke speciaci po Potopě [viz [Q&A: Natural Selection](#)]. To je také důvod, proč bychom měli odmítnout dobře míněné kreacionistické snahy opustit přírodní výběr – viz [The fact of natural selection](#).

„Evoluce je jen teorie.“ Lidé tím obvykle myslí, že „evoluce není prokázaným faktem, a tak by se neměla prosazovat jako dogma.“ Proto by to lidé *měli* i takto říkat. V tomto případě je totiž problém s použitím slova „teorie“ v tom, že vědci ho vnímají ve smyslu vysvětlení, které je dobře podloženo daty. Sem patří ty dobře známé, jako jsou Einsteinoва teorie relativity a Newtonova gravitační teorie, ale i ty méně známé, jako jsou Debye–Hückelova teorie o elektrolytických roztocích a Deryagin–Landau/Verwey–Overbeek (DLVO) teorie stability lyofobních solů atd. Proto by bylo lepší říkat, že evoluce od bakterie k člověku je nepodložená *hypotéza* nebo *domněnka*.

Přesto kritik protestuje. Nicméně *Webster's Dictionary* (1996) poskytuje význam pojmu teorie v bodě č. 2 jako „navrhované vysvětlení, jehož stav je i nadále hypotetický, na rozdíl od dobře zavedených návrhů, které jsou považovány za vypovídající o faktech“, a tato praxe je ve vědecké literatuře jen sotva neznámá. Slovník poskytuje i další možnosti: v bodě 6. „úvahy nebo spekulace“, a v bodě 7. „odhad nebo domněnka.“ Tudíž kritik se jednoduše mylí, když říká, že je *chybou* používat teorii ve významu „spekulace“, „odhadu“ nebo „domněnky“; a že vědci *nikdy* nepoužívají teorii tímto způsobem v literatuře. Takže útok je vskutku neopodstatněný, ale stále to není důvod dávat kriti-

kům možnost výmluvy. Viz také [Is „Evolution“ a „Theory“ or „Fact“ or Is This Just a Trivial Game of Semantic?](#) (článek mimo web CMI).

„Bible obsahuje úžasný moderní vědecký pohled.“ K vytvoření správného biblického modelu musíme pochopit *původní význam* toho, co chtěl biblický autor napsaným slovem sdělit svému určenému publiku, a to je určeno gramatikou a historickým kontextem. Proto bychom měli být opatrní při vyvozování moderní vědy z pasáží, kde by ji čtenáři neviděli. Týká se to zejména poetických knih jako Job a Žalmy. Čtenáři Joba nebudou chápat například v [Job 38:31](#), že učí něco o gravitační potenciální energii Orionu a Plejád. Původní čtenáři by to jistě považovali za poetickou ilustraci Boží moci, tj. že Bůh na rozdíl od Joba mohl stvořit Plejády v pevně propleteném seskupení tak, jak je vidíme; zatímco Orion Bůh stvořil jako dobře rozprostřenou konstelaci, opět něco, co bylo nad Jobovy schopnosti. Podobně [Job 38:14](#) také *není* pokročilý vědecký pohled na rotaci Země, protože Země tu *není* přirovnávána k otáčející se pečetí, ale k *hlíně*, která se pod pečetí mění *z jednoho tvaru do druhého*.

„Septuaginta zaznamenává správnou chronologii Genesis.“ Pečlivý výzkum naznačuje, že nejbližší původním rukopisům je masoretský text, podporovaný Jeronýmovou Vulgátou a Bedou Ctihodným, zatímco Septuaginta se zdá být systematicky nahuštěná. Viz Sarfati, J., [The Genesis Account: A theological, historical, and scientific commentary on Genesis 1–11](#), pp. 458–462, 2015; Cosner, L. a Carter, R., [Textual traditions and biblical chronology](#), J. Creation 29(2):99–105, 2015; Cosner, L. a Carter, R., [The Masoretic text of Genesis 5 and 11 is still the most reliable](#), 4. června 2019.

„Rychlost světla se postupem času snižovala.“ (hypotéza c-decay). Ačkoli se ukázalo, že většina evolučních protiargumentů je mylná, stále existuje řada problémů, z nichž mnohé byly vzneseny kreacionisty a které, jak věříme, nebyly uspokojivě zodpovězeny. Je také pozor-

hodné, že portugalský fyzik a kosmogonista João Magueijo nedávno navrhl, že c (tj. rychlost světla) byla těsně po velkém třesku o 60 řádů vyšší. CMI v současnosti věří, že jak kosmologie Dr. Russella Humphreys, tak Dr. Johna Hartnetta (obě zahrnující relativistickou dilataci času) poskytují schůdná řešení problému vzdáleného světla hvězd. V tuto chvíli je dobré mít více pracovních hypotéz, protože v astronomii a kosmologii je tolik neznámých. Ani my, Dr. Humphreys, ani Dr. Hartnett však netvrdíme, že některý z těchto modelů je neomylný. Viz [Jak můžeme vidět vzdálené hvězdy v mladém vesmíru?](#) z knihy *Odpovědi na otázky stvoření*.

„Neexistují žádné přechodové formy.“ Protože existují *kandidáti*, i když jsou velmi pochybní, je lepší vyhnout se případným protirekčním a raději říci: „Ačkoli Darwin předpověděl, že fosilní záznamy budou ukazovat bezpočet přechodových fosilií, máme jen několik sporných příkladů, a to dokonce i po více než 150 letech.“ Viz také [Q&A: Fossils](#).

„V uhlí byly nalezeny zlaté řetězy.“ Několik artefaktů, včetně zlatých předmětů, sice bylo zdokumentováno jako nalezené v uhlí, ale v každém případě uhlí již s artefaktem samotným nebylo spojeno. Důkazy jsou tedy nevěrohodné (např. „Tento předmět zůstal v ohništi po spalení kusů uhlí“). To nemá stejnou důkazní hodnotu jako mít vzorek s uhlím a artefaktem, který je s ním stále spojený.

„Desková tektonika je mylná.“ CMI věří, že práce Dr. Johna Baumgardnera o katastrofické deskové tektonice poskytuje dobré vysvětlení kontinentálních posunů a Potopy. Viz kniha [Q&A: Plate Tectonics](#). Nicméně připouštíme, že někteří uznávající kreacionističtí vědci mají k deskové tektonice výhrady.

„Kreacionisté věří v mikroevoluci, ale ne v makroevoluci.“ Tyto termíny, které se zaměřují na „malé“ změny oproti „velkým“, jen zaml-

žují klíčový problém ohledně *informací*. To jest, že evoluce od bláta k člověku vyžaduje změny, které *navyšují* genetické informace (např. specifikace pro výrobu nervů, svalů, kostí atd.) – jenže jediné co pozorujeme, je pouze jejich *přeskupování*, a v drtivé většině pak *ztráta* informací. Máme problém nalézt příklady, byť jen „mikro“ nárůstu informací, ačkoli takové změny by měly být časté, pokud by byla evoluce pravdivá. A na druhé straně pozorujeme takové „makro“ změny, které nezahrnují *žádné* nové informace, např. při vypnutí nebo zapnutí řídicího genu. Důležité je však to, že mnozí budou vnímat termín mikroevoluce jako „malou“ evoluci a myslí si, že tento proces nakonec přeměnil bakterie na lidi. Jinými slovy to znamená, že pokud bude mít dostatek času (miliony let), takové „mikro“ změny se nahromadí až do „makro“ změn. Jenže tak tomu není; viz [O \(ne\)příjezdu evolučního vlaku \(litujeme – vyjel špatným směrem\)](#).

Je zajímavé, že dokonce ani přední evolucionisté (např. Mayr, Ayala) nesouhlasí s myšlenkou, že pozorované malé změny v živých organismech jsou dostatečné k vysvětlení toho velkého obrazu evoluce od mikroba k člověku.

„Ve hvězdách lze vidět evangelium.“ To je sice zajímavá myšlenka, ale dosti spekulativní, a mnoho biblických kreacionistů pochybuje o tom, že by Písmo něco takového učilo, takže nedoporučujeme používat.

Evoluce dnes dominuje napříč kulturní krajinou. Zdá se, že od televizních pořadů, jako je PBS, až po časopisy a knihy vládne evoluční filozofie. Ano, po určitou dobu to tak mohlo být, ale postupně přibývají kvalifikovaní vědci kteří jsou přesvědčeni, že evoluční teorie je plná děr.

Na základě své velmi úspěšné knihy **Vyvrácení evoluce** Jonathan Sarfati ve své další studii **Vyvrácení evoluce 2** odhaluje falešné předpoklady v pozadí mnoha evolučních tvrzení. Sarfati se zde zabývá řadou témat a úchvatným způsobem odkrývá některé z evolučních problémů:

- **Původ života**
- **Speciálně navržená ústrojí**
- **Velryby, které „chodily“**
- **Lidská řeč vs. zvířecí zvuky**
- **Svědectví fosilií**

Jonathan D. Sarfati získal vzdělání Ph.D. v oboru fyzikální chemie na Victoria University ve Wellingtonu, na Novém Zélandu, a ve svém oboru napsal řadu technických prací. Dr. Sarfati je také bývalým šampionem v šachu, a nyní se plně věnuje práci pro *Creation Ministries International - USA* (creation.com) jako vědecký pracovník a redakční konzultant pro časopis **Creation** a přidružený **Journal of Creation**.

